

Tar Károly

A Haza éltető figyelme*

Újsághír: Szeptember 29-én, 18 órakor, Dr. Szóke László a Magyar Köztársaság stockholmi nagykövete fogadást rendezett a Peregrinus Kör és az Ághegy című skandináviai magyar irodalmi és művészeti lapfolyam munkatársai részére.

Nagyrabecsült Nagykövet úr! Mélyen tisztelt Tanácsos úr! Nagyerdemű Peregrinusok! Hónszertett Ághegy munkatársak! Nemes és önzetlen támogatók! Jószívú olvasók! Tengermélyen tisztelt barátaink! Kedves válogatott hölgyek és urak!

Megszólítás-áradatomnak az a célja, hogy a lehető legünnepélyesebbé tegyem ezt a várva várt alkalmat, amikor az Ághegy című skandináviai magyar irodalmi és művészeti lapfolyam a stockholmi magyar Nagykövetség rendezésében sorra került találkozóan a haza melegét, figyelmét, netán elismerését érezhetjük – éreztük ki – a nagykövet úr hozzánk intézet szíves szavaiból. És ebben az ünnepélyes pillanatban első gondolatom a köszöneté. Köszönöm a nagykövet úrnak, hogy nem engedte beteljesülni a bibliai bölcsességet, miszerint „*Senki sem próféta az ő hazájában*”, és a kolozsvári, a budapesti, a helsinki és az oslói bemutatkozásunk után, itt Stockholmban is sor kerülhetett az Ághegy munkatársainak bemutatkozására.

Kedves hölgyeim és uraim! Apáczai Csere Jánostól tudjuk, hogy „*Ha nagy állhatatossággal nem iparkodunk, hogy az időt hasznosan eltöltsük, dicsőség nélkül, barmok gyanánt fogunk az életből kimúlni.*” Itt most a dicsőségre tennem a hangsúlyt. Nyugodtan, álszerénység nélkül bevallhatjuk, hogy erre törekszünk. Közügyekben jobb ez, mint a anyagi haszon sunyi óhajta. Láttunk ilyet már eleget.

A dicsőség óhajta azért természetes, mert egy töről fakad a szolgálattal és a becsülettel. A magyar becsületre gondolok elsősorban – és ebben nincs semmiféle kivagyiskodás – hanem csupán természetes ragaszkodás nyelvünkhöz, kultúránkhöz. Mégpedig a dsidai értelemben kell vallanunk: „... *mindig magunkért, soha mások ellen*”.

Az Ághegy is ezt teszi, amikor szerény zászlajára tűzte azt, amit éppen ezekben a napokban, új szabályzat-tervezetében elfogadásra ajánlott tagjainak közgyűlésén a Magyar Írószövetség: „*Célunk a magyar nyelv védelme és megőrzése, a közművelődési élet elősegítése.*”

Nyilvánvaló, hogy a befogadó országba való szakadásunk folytán hídszerepünk sem másodlagos. Kérem, olvassák el az ezelőtt négy esztendővel indított és az Ághegy első számában is megjelent nyílt leveletem, ott erről részletesebben is szólhattam. Most csak az Ághegy műhely voltát hangsúlyoznám, és azt, hogy eb-

* A fogadáson elhangzott beszédének rövidített és szerkesztett szövege.

ben a magunkat gyarapító, nevelő-műhelyben értelmiségi szolgálatra buzdítunk, s ennek számos szép példáját nyújtjuk lapfolyamunk eddig megjelent hét számában, összesen közel 900 oldalt megközelítő terjedelemben.

Hölgyeim és uraim! Az Ághegyet anyagilag eddig intézményesen nem támogatják. Az, hogy szerkeszthettem eddig mintegy kétszáz alkotó munkájának köszönhető. Az, hogy megjelenhetett nemcsak a világhálón, hanem nyomtatásban, könyv alakban is, 54, pénztárcáját is megnyitó előfizetőnek, lelkes mecénásnak jóvoltából történt. Kevesen vagyunk? Leszünk többen is. Kell, hogy legyünk, mert nemes küldetésünk követeli ezt.

Újból Apáczai uramat idézem, a szülővárosomban három és fél évszázada elmondott *Az iskolák fölöttébb szükséges voltáról* című beszédéből idézem figyelemztetését: „*Teljesen elveszünk, ha még idejében észre nem vesszük magunkat.*”

Kedves Nagykövet úr! Az Ághegy alkotóinak nevében köszönöm, hogy még idejében észre vett bennünket, és a haza, a szülőföld képviselőjében figyelmeztet reánk.

Megvallom, hogy egy héttel ezelőtt még azzal a gondolattal készültem ide, hogy bejelentem: 10. számunk után - megtörve bár – pontot teszünk igyekezetünk végére. De a stockholmi óvárosban a lap képzőművészei által felajánlott - következő kötetünk megjelenését elősegítendő- több mint félszáz munkájából rendezett kiállítás; az Idős Magyarok Klubjának anyagilag is segítőkész közönsége előtti szereplésünk, továbbá a Budapestről felröppenő hírek, hogy az Anyanyelvi Konferencia folyóiratának főszerkesztője, az aradi Irodalmi Jelen, a világ legnagyobb példányszámú irodalmi lapjának mecénása, az Erdélyi Magyar Írók Ligájának elnöksége és az oslói Magyar Nagykövet évenként megismételhető, szerkesztőségi értekezletnek is beillő találkozójának ígérete, és nem utolsósorban, az, hogy az Ághegy példányszámai elfogytak - reményt adtak a folytatásra.

Kányádi Sándornak, akinek volt szerencsém főszerkesztőjeként is társa lenni reményteljes dolgokban, ő írta egyik közismert versében:

valaki jár a fák hegyén
ki gyűjtja s oltja csillagod
csak az nem fél, kit a remény
már végképp magára hagyott

Hölgyeim és uraim! Északi fény sziporkáz az Ág-hegyén. Ezt a fényt Észak hírnökei rovatunkban neves svéd, dán, norvég, finn, izlandi és feröri szerzők csíholják és mi, skandináviai magyar fordítók tolmácsoljuk gazdagítva ezzel a magyarul is olvasható világirodalmat. Ezt a munkát észrevétlenül, támogatatlanul, elismerés, tehát dicsőség nélkül nem sokáig folytathatjuk. Pedig Teleki Bélától, a New Yorkba menekült és ott Erdélyért küzdő hazánk fiától tudjuk, hogy a magyar

ügyekért, de minden más jó ügyért is, magunkat nem az előtérbe tolva, de kitartóan, csüggedés nélkül küzdenünk kell.

Már rég nem félek, de reménykedem. Reménykedem abban, hogy nem a pénz, még a pénz hiánya sem, de a szülőföld figyelme, számontartása, netán elismerése segíthet abban, hogy lapszámról lapszámra gyarapodó közösségünket megtartsa, további munkára biztassa.

Szente Imre, jeles munkatársunk nemrég, a svéd-magyarok összeadott pénzén megjelent, szépen alliteráló című esszékötetében – Szente Imre: Szabad szemmel – a Mikesről írt tanulmányában idézi nagy bujdosónk egyik leveléből: „*Az erdélyi nemesember felől nem lehet nagyobb gyalázatot mondani, mint azt, hogy az adomért szolgál..., hanem a becsületért, ha egy kis háládatlansággal fizetnek is, azt nem tekinti.*” Erdélyi vagyok magam is, közírói nevemen: Transsylvaniaicus. A dicsőséget nem a magamnak, hanem önzetlen munkatársaim számára tettem itt szóvá.

Az Ághegy-műhely tagjait név szerint megemlíteni a tisztem. Dicséret, megbecsülés illeti őket. Örömmel teszem, de szomorúsággal szólok elsőként Mervel Ferencről, a lapunk céljával mindenben lelkesen azonosuló, Széchényi után is joggal nevezhető „hídember”-ről, akit az idén tavasszal, Kosztolányi és Babits életét is kioltó halálos kór vitt el közülünk.

Kérem, hogy egy perces néma felállással áldozzunk emlékének. Köszönöm. (Az Ághegy 8-9. számának *A hídember* című írással búcsúztunk tőle)

Merthogy idejében észre kell vennünk magunk.

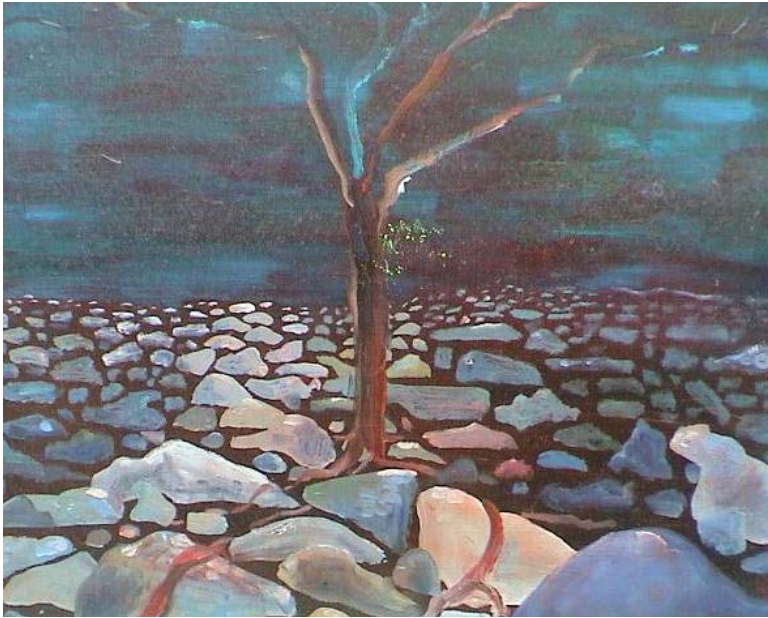
És most, amikor mintegy kétszáz alkotó dicsérete következne, be kell látnom, hogy még a nevük felsorolása is meghaladná a számomra itt kimért időt, és a jelenlevők türelmük is elfogyna. Különben minden lapszámunk végén közöljük a skandináviai magyar alkotók névsorát. És büszkék lehetünk arra is, hogy névsoruk örvendetesen fokozatosan gyarapszik. Olyanokra vagyunk különösen büszkék, mint Szente Imre költőre, akitől szívesen tanul nyelvi igényességet és pontosságot a szerkesztő is. Sulyok Vince költészete már otthon is ismert, nemrég láttunk a Duna tévében életpályájáról méltató műsort, a Magyar Írószövetség tagjaként, Norvégiában a magyar irodalom, otthon pedig a norvég irodalom „helytartója”. Kovács katáng Ferenc, az Ághegy szerkesztőhelyettese író, költő, képzőművész a filmesztétikát is tanít, sokoldalúsága az idegenbe szakadt értelmiségiek számára parancsoló szükségesség. Lázár Ervin Járkáló nevét esszérovatunk címéhez adta, a koppenhágai Hamvas Béla Klub éltetője, a rendkívül hasznos Látókör irányítója. Molnár István a Svéd Írószövetség tagja, író és költő, ha kell taxisofőr is, svédül megjelent, de magyarul is megírt regényét közöljük folytatásban. Klein György világhírű kutatóorvos, svédül és magyarul megjelent gondolatgazdag esszéi otthon ismertek, mi eddig még magyarra nem fordított műveinek fordításával öregbítjük hírnevét. A Lundban élő Békássy N. Albert, ugyancsak kutatóorvos, méltó fordí-

tója. Hegedűs Zsolt, a világhálón ismertté vált Zita néni, akinek mai történetei görbe tükrök, amelyben nemcsak a svédországi magyarok, hanem a világ minden nagyvárosi embere megláthatja a maga mulatságos arcát. Gulyás Miklós frissen nyugalmazott királyi könyvtáros egymásután megjelenő könyveinek szövegét műhelyünkben csiszolta sikerkönyvekké. Az Erdélyből származó Gergely Edit Helsinkiben vált igazán költővé, s hogy ne tévesszék össze az ugyancsak erdélyi, az Előretolt Helyőrség kötetes szerzőjével, aki ugyancsak Gergely Edit, kiegészítette nevét a tanárától útravalóként kapott Edo keresztnévvel. Sall László verseivel és *Két évszak* címmel kiadott lemez- kiadványaival szolgálja a svédországi irodalmi és művészeti alkotásra való ösztönzést. Solymossy Péter diplomáciai kutatásait osztotta meg velünk, és segítségünkre volt édesapja, a regény- és karcolatíró Solymossy Olivér műveinek felkutatásában. A skandináviai országokban nagyszámban élő és alkotó képzőművészeink közül az idősen is alkotókedvű, Finnországban élő Mikola Nándor akvarellistát említtem. Figyelemreméltó, hiszen a svéd tévében is foglalkoztak vele, az apja mesterségét korszerűsítő Benczédi Ilona szobrászművész munkássága, az iskolát teremtő és galériát vezető Patachich Csilla sokoldalú tevékenysége. Kasza Imre képzőművészeti rovatunk vezetője, már szebeni múzeumi munkássága idején elkezdett gyermekrajz-pártoló igyekezetével tűnt ki, amit Göteborgban folytatott, nemrég pedig Budapesten a Magyarok Világ-szövetség elnökének, Patrubány Miklósnak a segítségével Magyar Gyermekrajz Világmúzeumot alapított. Csikós Tibor nemrégben áttelepült képzőművészsünk különleges rézkarcaival tűnt ki. a sokféle díjat nyert Páhi István, Balogh Sándor és Tinglezán József fényképművészetével figyelemre keltő. Zenei rovatunkat Maros Miklós zeneszerző, a Svéd Királyi Zeneakadémia elnökségi tagja, zeneszerző, az idén a Királyi Operaházban bemutatott nagyszerű opera szerzője és Ungváry Tamás, a Stockholmból Bécsbe ingázó, és ott Köztársasági elnöki megbízással az elektronikus zene kinevezett tanára. Sólyom János közkedvelt és rangos sikereket megélt előadóművész hozzánk is tartozik. Tálás Ernő operaénekes visszaemlékezéseinek kötetéből közölhettünk, hídszerepünket a zene terén is bizonyító igazán érdekes részleteket. A helsinki zenei életben jelentős Bogányi-család értékeinek, például a friss Kossuth-díjas Bogányi Gergely zongoraművészsünk folyamatos tevékenységnek felmutatását is feladatunknak tartjuk. Sorolhatnám még. És még nem szóltam az Ághegy honlapjának elkészítésében jeleskedő Dr. Kónya Balázs elektronikus szakemberről és Balázs Viktóriáról. Szólnom kellene az ügyintézésbe önzetlenül segítő Mórítz Lászlóról, Nagy Gáborról és a pénztárosi teendőket végző Balogh Ilonáról. Köszönet illeti őket. És ha ez a köszönet itt hangzik el a Magyar Nagykövetségen, akkor legyen ez a Haza köszönete és figyelmeztetése is hazafias szolgálatukra.

Egyébként az Ághegy kitűzött céljai között szerepel az is, hogy a 10. számtól kezdődően kritikai rovatunkban helye lesz az elemzésnek és a kritikának is. Eddig

inkább „megszámláltatásunkat” szorgalmaztuk és elmondhatom, hogy „híjával” pár (valós jelentésében kettő) tartózkodót leszámítva - nem találtattunk. Minden bizonnyal azért, mert hídépítésünknek most különösen ideje van és haszna vitathatatlan..

Befejezésül, ha tart még a kezdetben említett és óhajtott ünnepélyes érzésükből, együttgondolásra ajánlom a következő, az Ághegyhez talán nagyon is illő biztatást és fogadalmat: *Legyünk itt olyan magyarok, mint Magyarországon, és hazánk fiai ott olyan európaiak, mint mi itt, második hazánkban!*

Dohi Alexandru: Magány
olaj

A norvégiai Magyarok Baráti Köre (MBK) karácsonyi összejövetelére 2003. december 13-án került sor. A programban karácsonyi gyermekműsor, ünnepi vásár (bejgli, régi és új magyar könyvek, naptárak), Mikuláscsomag-osztás szerepelt.

*

Január 10-én tartotta a Norvég-Magyar Egyesület (NUFO) szokásos karácsony utáni, vacsorával egybekötött családi összejövetelét. Wolfgang Plagge zeneszerző, zongoraművész fellépése után az egyesület gyermekcsoportja adott népi játékokból, népi és modern táncokból összeállított műsort. Krausz György oslói magyar nagykövet Kunszenti-Kovács Dávidnak átnyújtotta a matematika olimpiákon elért eredményes szerepléséért a Magyar Köztársaság Oktatási minisztere Elismerő oklevelét. Dávid 2003-ban érettségizett az oslói Francia gimnáziumban, majd ősz óta a budapesti ELTE matematikus szak hallgatója.

*

Január 31-én az oslói Parlament épületének megtekintésére invitálta tagjait a norvégiai Magyarok Baráti Köre (MBK). Az épület 1866-ra készült el. Mai formáját az 1951 és 1959 közötti átépítés, bővítés során nyerte el. A külső, egységes neoromán stílussal ellentétben a norvég hagyományok jegyében készült belsőépítészeti megoldások, díszítőelemek fatemplomokra, viking hajókra emlékeztetik a látogatót.

*

A Magyar Napló februári száma dán irodalmi melléklettel jelent meg. A verseket Sulyok Vince válogatta és fordította. *A XX. századvég dán prózája* című tanulmányt s a kispróza fordításokat Kovács Ferenc készítette.

*

A norvégiai Magyarok Baráti Köre idén tavasszal Filmklub sorozatot indított. Az első alkalommal Kovács Ferenc a csehszlovák új hullámról tartott filmrészletekkel illusztrált előadást. A központi téma Jiri Menzel munkássága volt. A következő előadáson, március 6-án Milos Forman került terítékre.

*

Irodalmi teadélután címmel új sorozat indult az oslói magyar nagykövet rezidenciáján. Január 14-én, az első összejövetelen a *Honvág az irodalomban* témáról folyt a beszélgetés. A február 11-i rendezvény vendége Zsámbéki Gábor, a Katona József Színház igazgató főrendezője volt. Az Irodalmi teadélutánok háziasszonya Krausz Judit. A beszélgetéseket Kovács Ferenc vezeti. A legközelebbi, április 21-i találkozó apópjója a születése 200. évfordulójához közeledő H. C. Andersen lesz.

*

Krausz György, a Magyar Köztársaság nagykövete és Krausz Judit meghívására, az oslói nagyköveti rezidencián, 2004. május 13-án nagyszerű irodalmi teadélutánon az ÁGHEGY –skandináviai magyar irodalmi és művészeti lapfolyam került bemutatásra. A nap vendégei Svédországból érkeznek: Tar Károly író, főszer-

kesztő, Kasza Imre képzőművész. Háziasszony: Krausz Judit A beszélgetést Kovács Ferenc az Ághegy főszerkesztőhelyettese vezette.

*

A Norvégiai Magyarok Baráti Köre (MBK) májusban rendezett Szép Ernő estjén Mérai Katalin és Besenczi Árpád budapesti színművészek léptek fel. Zongorán kísért Magony Enikő. Az összeállítást Vas Zoltán Iván rendezte.

*

VII. Christian, Dánia és Norvégia királya megbízásából 235 évvel ezelőtt Péter Hell Miksa Mária Terézia udvari csillagásza és Sajnovics János, a nagyszombati csillagvizsgáló igazgatója végzett Vardø szigetén csillagászati megfigyeléseket. A Vénusz átvonulása a napkorong előtt 2004. június 8.-án reggel fél nyolctól délután egyig volt látható Vardø szigetéről. A várparancsnok meghívására dr. Nagy Lucia, a Norvég Magyar Egyesület (NUFO) elnöke, Kuti László, a Magyar Nagykövetség első titkára és Péter Teres Ágoston, a Norvég Asztronómiai Társulat tagja vett részt az egész napos rendezvénysorozaton.

*

A norvégiai Magyarok Baráti Köre (MBK) szeptemberi vendége Gömöri György, Angliában élő költő volt. Bevezetőt Sulyok Vince Norvégiában élő költő mondott. Az est második részében Gömöri György előadást tartott *A nyugat-európai magyar irodalom 1956-tól napjainkig* címmel.

*

Szász János rendezésében szeptember 11-én mutatta be az oslói Norvég Színház (Det Norske Teatret) Bertold Brecht *Kaukázusi krétakőr* című drámáját. A színpadterv Antal Csaba munkája. Ruhatervező Benedek Mari, koreográfus Horváth Csaba. A dramaturg Ölveczky Cecilia, az oslói színház főmunkatársa. Ez alkalomból a Norvég Filmintézet rendezésében a Cinemateket bemutatta Szász János két filmjét, a *Witman fiúkat* (1997, főszereplők: Fogarassi Alpár, Gergely Szabolcs, Maia Morgenstern. Filmdíjak a moszkvai és a brüsszeli fesztiválokon) és a *Woyzecket* (1994, főszereplő: Kovács Lajos, Diana Vacaru. A film a Magyar Film-szemle és a toruni fesztivál fődíját nyerte el).

*

A Magyar Köztársaság nagykövete rezidenciáján rendszeresen megrendezésre kerülő Irodalmi Teadélután szeptemberi összefövetelén a nyári olvasmányélményekről folyt beszélgetés. A háziasszony Krausz Judit, a nap vendége Schwartzné Kepes Lívია volt. Bemutatásra került a Lívია néniéről szóló, a Magyar Televízió műsorán kétszer is szerepelt portréfilm.

*

Ősszel újra indul az év elején elkezdett Filmklub sorozat. Ezúttal Tolnay Klári életéről hangzanak el előadások Kovács Ferenc tolmácsolásában. A vendéglátó házigaзда Dávoti Barnabás. Az első összefövetelen Tolnay Klári induló éveiről s

az 1945-ig vele készült mintegy 40 filmről esett szó.

*

A Løvre Galériában 4. éve állítanak ki az Akershus régióban élő iparművészek. Közéjük tartozik Røkenes Erzsébet, aki ikonokat, selyemsálakat, ruhákat mutat be a szeptember végéig tartó, árusítással egybekötött tárlaton. Erzsébet igen sokoldalú ember. Tojásfestésről megjelent könyve és ismeretterjesztő előadásai nagy érdeklődést keltenek.

*

A Hedda-díj Norvégia legrangosabb színházi kitüntetése. Az elmúlt évad legjobb előadása, legjobb színészi teljesítménye, legjobb rendezője és legjobb díszlete/kozstüme/világítása kategóriákban három-három jelöltet állított a zsűri. A szeptember 4-ei díjkiosztó gálán rendezői kategóriában Zsámbéki Gábor nyerte el a trófeát *A színházcsináló* című Thomas Bernhard mű oslói színreviteléért. E darab főszereplőjét, Jan Grønli-t a legjobb színészi alakításért díjazták.

Zsámbéki Gábor korábbi norvégiai rendezései: Molière: A fősvény (1998), Büchner: Woyzeck (1999), Molière:Tartuffe (2001), Ibsen: Kis Eyolf (2002), Ibsen :Hedda Gabler (2003).

*

Az oslói magyarok Szent István-napi ünnepségére augusztus 21-én került sor az MBK rendezésében. Közreműködött Hallgeir Frydenlund fuvolaművész.

*

Az Ághegy képzőművészei és barátai 54 különféle munkát ajánlottak fel második kötetünk nyomtatási költségeihez, amelyeket Patachich Csilla jóvoltából a Stockholmban az Óvárosban lévő City Art Galériában néhány napig kiállíthatunk.

Tar Károly

A kiállított olajfestmények, domborművek, grafikák és fotókompozíciók Benczédi Ilona, Bengtsson Håkan, Bodoni Lindh Ildikó, Csikós Tibor, Dániel Éva, Kasza Imre, Kovács Ferenc, Mayer Hella, Mórítz Livia, Páhi István, Zsombori Erzsébet alkotásai. Sulyok Vince és Tar Károly dedikált könyvei és az Ághegy kötetei is a kirakatba kerültek.

A kiállítás anyaga ezután az Idős Magyarok Klubjában volt látható több mint egy hónapig.

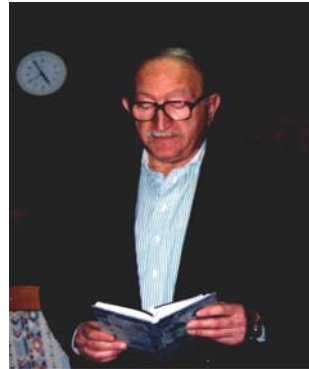
2004. szeptember 26-án, vasárnap délután 16 órakor, Palotai Mária ajánlatára az Ághegy szerkesztősége jótékonyági

árveréssel egybekötött bemutatkozó műsorról jelentkezett a Varseken Föreningsslokal, Gröndalsvagen 190 szám alatti termében. Az Ághegyet szerkesztője mutatta be az érdeklődő közönségnek, miután írásaiból felolvasott Neufeld Róbert, Szenté Imre, és Tar Károly.. A művészi műsorban fellépett Citrom Zsuzsa (zongora), Publik Antal, (vers) és Neufeld Róbert (ének). Tálás Ernő, a Királyi Operaház nyugalmazott énekese közkedvelt örökzöld dalokkal szerepelt nagy sikerrel.

Az előadás sorsolással és jótékonyági árveréssel zárult: az Ághegy képzőművészeinek adományai kerülnek kalapács alá. Azok, akik jelenlétükkel nem tisztelheték meg a rendezvényt adományukat a PG 404 86 10-2 számú számlánkra fizették be. A rendezvény összes bevétele (2680 korona) a folyóirat második kötetének kiadását szolgálja.

*

2004. szeptember 29-én, szerdán délután 6 órakor a Magyar Köztársaság stockholmi nagykövetségén a Peregrinus Kör társaságában mutatkozhatott be az Ághegy. A rendezvény védnöke: Dr. Szőke László nagykövet és Tábori György kultúratanácsos volt. Ismertetőt tartott Tar Károly, a lapfolyam szerkesztője. Kasza Imre a képzőművészeti rovat teendőiről szólt. A művészi műsor rendezője: Maros Miklós zeneszerző, a Svéd Királyi Zenei Akadémia elnökségi tagja, az Ághegy zenei rovatának vezetője. Az meghívott fűvésnégyes nagy sikerrel mutatta be Maros Miklós modern zenei élményt jelentő, korhű szerzeményét.

Neufeld Róbert

Ághegy-Liget Baráti Társaság

néven a lapfolyamunkat támogató országos egyesületet hivatalosan is bejegyezték a stockholmi hivatalokban..

A több mint másfélszáz tagot számláló Társaság tiszteletbeli elnöke Tar Károly író, az Ághegy szerkesztője, a Magyar Kultúra Lovagja, elnöke Tiglezan József, titkára Mórítz László, pénztárosa Tiglezan Csilla.

A Társaság célja, a skandináviai magyar irodalmi és művészeti lapfolyam népszerűsítése, a Skandináviában élő alkotók felkutatása és összeírása, a lap nyomtatásban való megjelenéséhez szükséges anyagiak előteremtése, a különféle pályázatokra

Tóth Ernő operaénekes

Maros Miklós zeneszerző

szükséges dokumentumok előkészítése, a lap szerzőinek részvételével felolvasó körutak szervezése, irodalmi és művészeti pályázatok kiírása és lebonyolítása, kiállítások rendezése a lapfolyam képzőművészeinek műveiből.

Az ALBT az Ághegy alkotóinak bevonásával tevékeny részvételre ösztönöz a svédországi magyar közművelődésben, gyümölcsöző kapcsolattartásra törekszik a svédországi magyar egyesületekkel. Annak céljából, hogy ezt a munkát eredményesen végezhesse, felvételét kéri a Svédországi Magyarok Országos Szövetségébe

Az ALBT terveikben szerepel, hogy Norvégiában, Dániában és Finnországban főkszervezeteket alakítását elősegíti, kapcsolatokat épít ki a magyarországi, az erdélyi, a szlovákiai, az újvidéki és a

kárpátaljai magyar irodalmat és művészeteket támogató körökkel.

Az ALBT fontosnak tartja az Ághegy hídszerepének kiteljesítését: együttműködésre törekszik a skandináv irodalmi és művészeti kiadványokkal, társaságokkal, egyesületekkel, hogy egyrészt, megfelelően közvetíteni tudja a skandináv svéd, dán, norvég, finn, feröri és az itt élő kisebbségek alkotóinak legjobb munkáit, másrészt pedig a klasszikus és a kortársi magyar irodalom kiválóságainak műveit.

Kasza Imre képzőművész